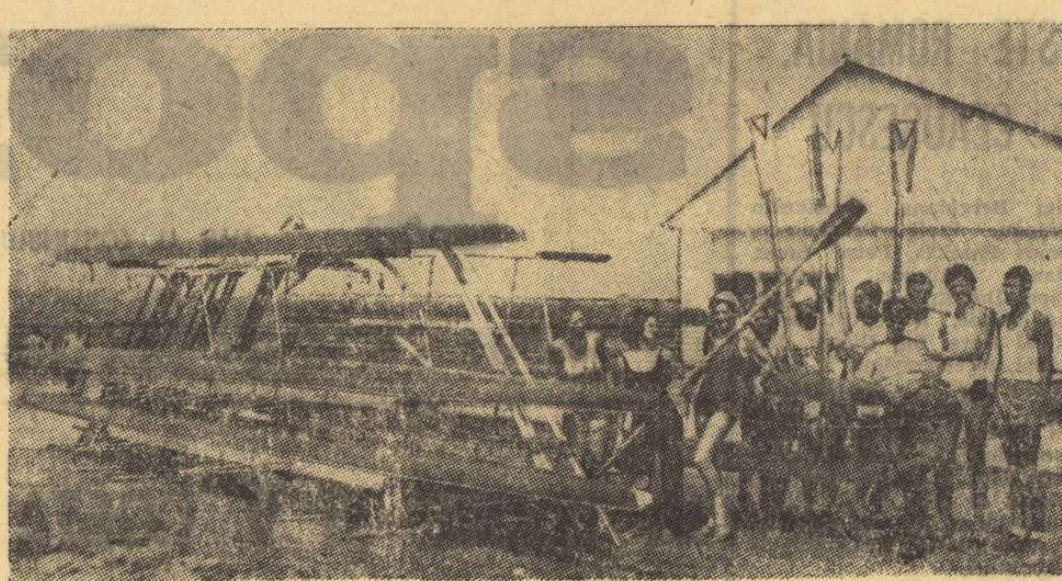

SPORTIVII DE LA STEAUA S-AU IMPUS ÎN MARELE CONCURS DE LA KIEV

O competiție de anvergură internațională, tradițională în lumea caiacului și canoei, s-a desfășurat recent în marele oraș ucrainean Kiev. Este vorba de „Campionatul armatelor prietene”, care a întrunit reprezentanți ai cluburilor militare din șapte țări socialiste: U.R.S.S., România, Ungaria, Polonia, Cehoslovacia, R.D. Germană și Bulgaria. Aici, pe un canal al Niprului, timp de două zile, valorii consacrați și pe plan mondial și-au disputat înfietatea în cadrul a 14 probe (9 de viteză și 5 de fond), dînd loc la multe dispute foarte echilibrate. Tîra noastră s-a aflat la startul marii întreceri cu un puternic lot al clubului Steaua (însoțit de antrenorii Maria Navasart și St. Vișevan), care a reușit un deosebit succes prin cucerirea a 6 locuri I și a altora fruntași. Aceiași număr de victorii l-au realizat și sportivii sovietici, care — de altfel — au terminat pe primul loc în clasamentul general. Iată clasamentele primelor trei echipe în cursele care au adus lauri canoistilor și caiacistilor români: C 2-1000 m 1. România (Gh. Simionov, I. Nichitov) 3:52,0; 2. U.R.S.S. (Sorokin, Moskalev) 3:52,1; 3. Ungaria (L. Frej, R. Frej) 3:52,2; K 4-1000 m 1. România (St. Pocora, H. Ivanov, I. Irimia, A. Contolenco) 3:07,2; 2. U.R.S.S. (Saporenko, Morozov, Tışenkov, Kapur) 3:07,8; 3. Ungaria 3:09,5; C 4x500 m 1. România (A. Igarov, I. Suhov, T. Ditecov, Gh. Simionov) 8:46,0; 2.

Secvență estivală... În mijloc, cabana îndrăgită. În jurul ei, obișnuiții oaspeți — tinerii canoști. Schifurile lor au început, recent, să lungească pe undele noului lac de acumulare Bacău II, din fața pontonului, din dreptul frumoasei cabane construite în acest an. E miez de august, vacanță, soare. E vremea cînd schifistii moldoveni pregătesc — sub îndrumarea antrenorilor Margi Plomariș — viitoare performanțe. Acestea sînt lucrurile pe care vrea să le spună imaginea trimisă de unul dintre animatorii sportului băcăuan, prof. V. Bogdan.

La 24 august, campionatul feminin va inaugura sezonul

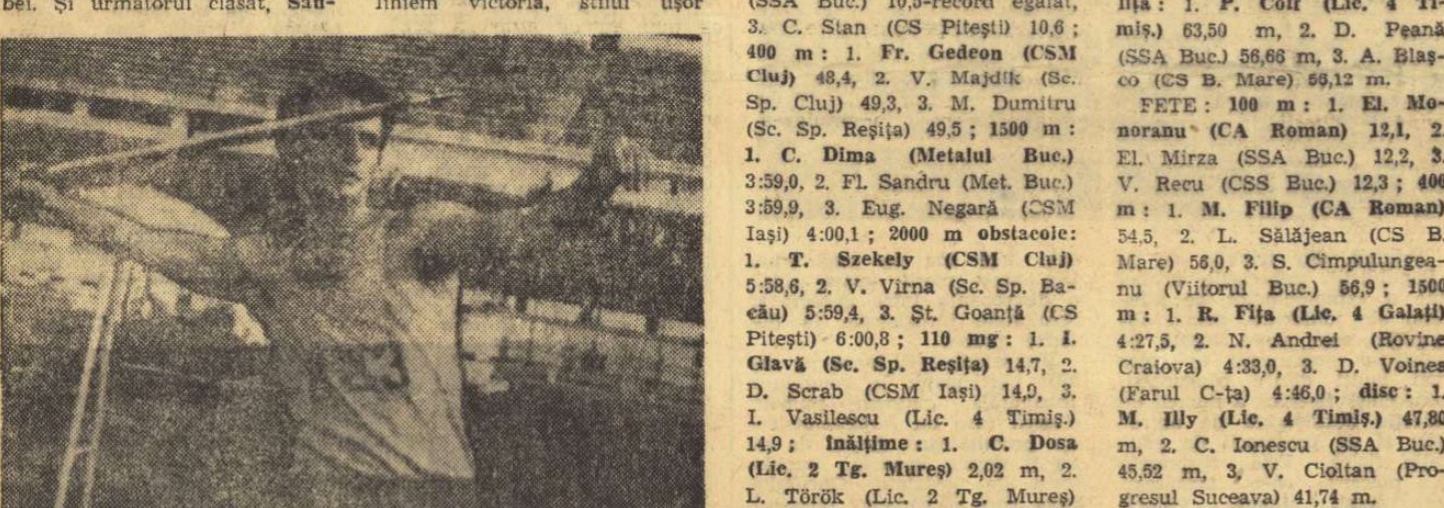
Programul primei etape Citeva transferări aprobate de F.R.H.

De luni 24 august handbalul va fi din nou în actualitate. După o binemeritată vacanță, fetele vor deschide în acest an sezonul oficial, inaugurînd o nouă ediție — cea de a XIII-a — a întrecerii republicane (băieții și formațiile din divizia secundă vor lua startul la 30 august). Cele 10 echipe care își vor disputa înfietatea sînt: UNIVERSITATEA TIMIȘOARA — deținătoare titlului de campioană, UNIVERSITATEA BUCUREȘTI, CONFECTIA, I.E.F.S., VOINTA ODOREI, RULMENTUL BRASOV, CONSTRUCTORUL TIMIȘOARA.

CAMPIONATELE DE ATLETISM ALE JUNIORILOR

(Urmare din pag. 1)

de mai multă vreme, slab reprezentat. O cursă foarte interesantă și echilibrată au oferit sprinterii în finala probei 100 m: 1. T. Szabo (L. 2 S. Mare) 10,5; record egalat, 2. S. Mitrofan (SSA Buc.) 10,5; record egalat, 3. C. Stan (CS Pitești) 10,6; 400 m: 1. Fr. Gedeon (CSM Cluj) 48,4; 2. V. Majdik (Sc. Sp. Cluj) 49,3; 3. M. Dumitru (Sc. Sp. Reșița) 49,5; 1500 m: 1. C. Dima (Metalul Buc.) 3:59,0; 2. Fl. Sandru (Met. Buc.) 3:59,9; 3. Eug. Negară (CSM Iași) 4:00,1; 2000 m obstacole: 1. T. Szekely (CSM Cluj) 5:58,6; 2. V. Virna (Sc. Sp. Bacău) 5:59,4; 3. St. Goanță (CS Pitești) 6:00,8; 110 m: 1. I. Glavă (Sc. Sp. Reșița) 14,7; 2. D. Scrab (CSM Iași) 14,9; 3. I. Vasilescu (L. 4 Timiș.) 14,9; înălțime: 1. C. Dosa (L. 2 Tg. Mureș) 2,02 m; 2. L. Török (L. 2 Tg. Mureș) 1,98 m; 3. Al. Catona (L. N. Bălcescu Cluj) 1,98; prăjină: 1. C. Anton (CSS Buc.) 4,59 m; 2. S. Schenn (CSM Sibiu) 4,50 m; 3. Ad. Dinu (CSM Sibiu) 4,40 m; triplu: 1. D. Iordache (Farul C-ta) 14,78 m; 2. St. Lengyel (Sc. Sp. Brașov) 14,42; 3. R. Fătu (SSA Buc.) 14,34 m; greutate: 1. Gh. Suha (CAU-Buc.) 15,85 m; nou record, 2. Gh. Dumbravă (Prog. Buc.) 15,00 m; 3. M. Iordan (SSA Buc.) 14,49; sulită: 1. F. Colt (L. 4 Timiș.) 63,50 m; 2. D. Peană (SSA Buc.) 56,68 m; 3. A. Blășco (CS B. Mare) 56,12 m.

Timișoreanul Petru Colf, campionul sulitașilor

de alergare, gîndirea tactică și doar în mică măsură rezultații, care nu este totuși suficient de convingător pentru ceea ce poate acest atlet, pentru participarea la C.E. de la Paris.

O altă româncă, Elconora Monoranu se află încă la vîrsta junioarelor mîci. Aceasta n-a împiedecat-o însă să participe la întrecerile celor mai „vîrșnice” ca ea și să câștige „sută” în 121 s. (în serie), în afară de concurs, ploieșteanca Veronica Anghel înregistrase 120, dar, din păcate, n-am mai putut-o urmări și în finală).

Ion Dumitrescu este noul campion de talere al țării

(Urmare din pag. 1)

odată și un prilej de verificare a capacității organizatorilor, gîndindu-ne la europenele din septembrie. Din acest punct de vedere unele lucruri au cîștigat, altele mai necesită o serie de ameliorări. Este vorba, de pildă, de instalările de lansare. Unele, prea sensibilizate, s-au declanșat și din cauza zgometului produs la celelalte standuri,

Resișeanul Ion Glavă s-a arătat cel mai bun într-o specialitate: cursele de 110 m pe care a dominat-o convingător.

Pe foile de arbitraj au fost înscrise următoarele performanțe: BAIETI: 100 m: 1. T. Szabo (L. 2 S. Mare) 10,5; record egalat, 2. S. Mitrofan (SSA Buc.) 10,5; record egalat, 3. C. Stan (CS Pitești) 10,6; 400 m: 1. Fr. Gedeon (CSM Cluj) 48,4; 2. V. Majdik (Sc. Sp. Cluj) 49,3; 3. M. Dumitru (Sc. Sp. Reșița) 49,5; 1500 m: 1. C. Dima (Metalul Buc.) 3:59,0; 2. Fl. Sandru (Met. Buc.) 3:59,9; 3. Eug. Negară (CSM Iași) 4:00,1; 2000 m obstacole: 1. T. Szekely (CSM Cluj) 5:58,6; 2. V. Virna (Sc. Sp. Bacău) 5:59,4; 3. St. Goanță (CS Pitești) 6:00,8; 110 m: 1. I. Glavă (Sc. Sp. Reșița) 14,7; 2. D. Scrab (CSM Iași) 14,9; 3. I. Vasilescu (L. 4 Timiș.) 14,9; înălțime: 1. C. Dosa (L. 2 Tg. Mureș) 2,02 m; 2. L. Török (L. 2 Tg. Mureș) 1,98 m; 3. Al. Catona (L. N. Bălcescu Cluj) 1,98; prăjină: 1. C. Anton (CSS Buc.) 4,59 m; 2. S. Schenn (CSM Sibiu) 4,50 m; 3. Ad. Dinu (CSM Sibiu) 4,40 m; triplu: 1. D. Iordache (Farul C-ta) 14,78 m; 2. St. Lengyel (Sc. Sp. Brașov) 14,42; 3. R. Fătu (SSA Buc.) 14,34 m; greutate: 1. Gh. Suha (CAU-Buc.) 15,85 m; nou record, 2. Gh. Dumbravă (Prog. Buc.) 15,00 m; 3. M. Iordan (SSA Buc.) 14,49; sulită: 1. F. Colt (L. 4 Timiș.) 63,50 m; 2. D. Peană (SSA Buc.) 56,68 m; 3. A. Blășco (CS B. Mare) 56,12 m.

FETE: 100 m: 1. El. Monoranu (CA Roman) 12,1; 2. El. Mirza (SSA Buc.) 12,2; 3. V. Reu (CSS Buc.) 12,3; 400 m: 1. M. Filip (CA Roman) 54,5; 2. L. Sălăjean (CS B. Mare) 56,0; 3. S. Cîmpulungeanu (Viitorul Buc.) 56,9; 1500 m: 1. R. Fița (L. 4 Galați) 4:27,5; 2. N. Andrei (Rovine Craiova) 4:33,0; 3. D. Voinea (Farul C-ta) 4:46,0; disc: 1. M. Illy (L. 4 Timiș.) 47,80 m; 2. C. Ionescu (SSA Buc.) 45,52 m; 3. V. Cioltan (Progresul Suceava) 41,74 m.

Intrecerile continuă astăzi de la ora 15 cu proba de marș.

Printre culoare

Atletismul a avut marele avantaj de a fi un sport în care se poate de concret, performanțele sportivilor fiind îndubitabile. De la o vreme însă că una dintre probele sale — a aruncării sulitei — a ajuns la discreția arbitrilor de sector. Ieri, de pildă, împreună cu alți specialiști am numărat șase aruncări corecte pe care însă arbitrii le-au anulat. Și n-am înțeles de ce.

Cel mai mare număr de participanți la actuala ediție a campionatelor a fost înregistrat în proba feminină de 400 m — 51. O altă probă cu multe concurențe este și 800 m F — 501.

Nu știm de ce nu se aplică în concurs prevederile regulamentului de atletism care cere ca la probele de aruncări (disc, sulită, ciocan) să fie puse semne pentru cele mai bune încercări ale competitorilor.

Pentru a șaptea oară în scurtă sa carieră Tamas Szabo a înregistrat rezultatul de 10,5 s pe 100 m.

Emil Rusu (Dinamo) continuă să conducă

(Urmare din pag. 1)

gere a utilității unui efort solitar — de pluton. Întrecerea de la Rupea marcează deschiderea ostilităților. În ciuda aparentei nevinsimilitudini, plutonul fierbe. Permanentele încercări de desprindere ale lui Grigore, Sofronie, Burlacu sau Ardeleanu sînt sesizate și lichidate imediat de urmăritorii ce se vîntură și se foiesc dintr-o latură în cealaltă a șoseli. Steaua își detășează temporar cîțiva oameni, în fața plutonului (Burlacu, Nemteanu, Suditu), dar Dinamo contratacă, grupîndu-se prin apropiere. Și astfel, marșîndu-se unii pe alții, om la om, ca la fotbal, nu-și dau seama că

se apropie sosirea și că, la numai 3 km de Brașov, patru scăpați de sub escortă, printr-o cură de doi italieni, sînt gata să le ia premiul etapei. O furtună agită plutonul care navelește spre linia arbitrilor, înghițind pe ultimele sute de metri pe cei 4 evadări. Sprint final furtunos, care marchează același timp pentru un pluton cuprînzător, în care cîștig de cauză are Ferenczi Iszak (Ungaria), urmat de St. Ene și V. Burlacu. Cursa foarte rapidă a măsurat 124 km și a înregistrat o medie orară remarcabilă: 42,70 km.

Clasamentul etapei 2: I-2: 1. FERENCZI ISZAK (Ungaria) 2 h 56:05; 2. St. Ene (Steaua); 3. Vasile Burlacu (Steaua); 4. Nicolae Clumeti (Dinamo); 5. Roberto Felini (Italia); 6. Vasile Teodor (Dinamo); 7.

C.S.M. SIBIU, TEXTILA MUREȘ, URMĂRIȚA MUREȘ — ultimele două fiind promovate din divizia B.

Campionatul, care începe peste cîteva zile, prezintă în acest an pentru handbalul nostru feminin o semnificație deosebită: pregătirea în vederea campionatelor mondiale, care vor avea loc în 1971. Tînd seama de acest aspect major, este necesar ca noua ediție să ofere specialiștilor, mai mult ca în trecut, posibilitatea ca selecția în echipa reprezentativă să fie făcută din rîndul unui număr sport de candidați de valoare.

În prima etapă a turului I (în aer liber) vor avea loc par-

tidele: Textila Buhuși—Mureșul Tg. Mureș, Universitatea Timișoara—C.S.M. Sibiu, Universitatea București—Rulmentul Brașov, Confecția—Constructorul Timișoara, I.E.F.S.—Vointa Odoarei. Ultimele trei meciuri vor avea loc în capitală, pe terenul Tineretului, cu începere de la ora 16.

Dintre cererile de transfer, depuse în termen și aprobate de F.R.H., pentru ediția campionatului 1970-1971, am spus cîteva: Aurel Ionescu (Rafinaria Teleajen), Mihai Nistor (Minaur Baia Mare), Dieter Roth (Universitatea București) pentru Universitatea Cluj, Ștefan Birtolom (Minaur Baia Mare), Nicolae Munteanu (Tractorul Brașov) pentru Steaua, Dieter Martin (Rafinaria Teleajen), Radu Chicleșcu (Universitatea București), Mihai Favian (Dinamo București), Doina Cîciu (Universitatea București) pentru Vointa București, Aurelia Constandache (Confecția) pentru I.E.F.S., Radu Igătescu (Știința Fălticeni), Dan Alboacă (Vointa București), Gheorghe Constantin (Dinamo București) pentru Minaur Baia Mare, Olimpiu Savu (Steaua) pentru Independența Sibiu, Ecaterina Tomănescă (I.E.F.S.) pentru Constructorul Baia Mare.

Un nou „Moment '56“ pentru voleiul feminin românesc?

REPREZENTATIVA ȚĂRII NOASTRE CONCURĂZĂ CU ȘANSE APRECIABILE LA UNIVERSIADĂ

Seria de succese pe care a obținut-o în acest an echipa națională feminină a României pare să vestească un mare salt în ierarhia mondială. Una dintre posibilități este, fără îndoială, aceea oferită de a VI-a ediție a Universiadei de la Torino, la care urmează să concureze, întregul lot fiind format din studențe. Lotul de care dispun acum antrenorii Gh. Bodeșcu și N. Humă dovedește un potențial care poate fi asemănat, în istoria voleiului nostru feminin, cu cel existent acum 14 ani, cînd reprezentativa României cuceră, sub bagheta antrenorului emerit Gh. Constantinescu, medalie de argint la campionatele mondiale de la Paris.

Valoarea incontestabilă a echipei române a fost confirmată în acest an de cele 17 victorii internaționale obținute, din tot atîtea partide susținute, în compania unor adversare de recunoscută valoare pe plan internațional, a unor reprezentative în fața cărora nu putea — cu puțină vreme în urmă — câștiga nici pe teren propriu. Turneele de la Katowice și Constanța (ambale cîștigate) au scos în relief forța echipei noastre, pregătirea ei superioară.

Această suită de victorii este, în bună măsură, urmarea preocupării antrenorilor pentru o pregătire științifică a echipei. În acest sens, am menționat laudabila inițiativă a profesoarei Rodica Sîcovan (apriliană de federație), care a luat hotărîrea de a urmări cu „magnetofonul” evoluția fiecărei jucătoare pentru ca, în funcție de deficiențele constatate în meciuri, să se acorde la antrenament mai multă atenție unor capitole ale pregătirii.

Fără îndoială, după turneele de la Constanța, important test înaintea Universiadei și a campionatului mondial, constatările benzilor de magnetofon, care au consemnat și cu acest

prilej randamentul echipei și al adversarelor, vor fi de real folos selecționarilor pentru medierea ultimelor lacune, astfel încît formația română să se prezente la un nivel tehnico-tactic și mai ridicat.

Turneul internațional al României ne prilejuiește constatări favorabile la adresa antrenorilor, jucătoarelor și celorlalți tehnicieni care sprijină voleiul feminin, dar și unele remarcări nefavorabile, de sigur puține la număr.

Fără de trecut nu prea îndepărtat, echipa a câștigat o valoare ce o poate situa în apropierea marilor favorite: U.R.S.S., R.P.D., Coreea și Japonia. De altfel, ea și-a dovedit o netă superioritate față de celelalte echipe din plutonul fruntaș al voleiului mondial. În ce constă, cu deosebire, forța echipei noastre? Într-o excelentă coeziune în joc a 6-7 jucătoare, în țîră blocantă, în posibilitățile de a efectua (și a finaliza) atacul prin toate jucătoarele, într-o perfecționare evidentă a tehnicii individuale și a tacticii colective, într-o mai bună organizare în apărare și, în sfîrșit, prin înțelegerea lotului (media 2,27 ani).

Trăgătoarele noastre Rodica Popa, Mariana Popescu, Florentina Ilu și Helga Bogdan (ce pot fi socotite, fără greș,

320 de salarii, din care numai vreo 50, cei înapoi sau total opaci la ideea de câștig, nu sînt atrași în activitatea sportivă de masă. De remarcat este faptul că din numărul total al salariilor mai mult de jumătate — după ultimele cifre, 150 — sînt membrii susținatori ai Rapidului, coștizați ai asociației, plătiți fiecare, lunar, 10 lei în contul mișcărilor sportive.

În am rîuga să ne spunem în ce constă diferența dintre Rapid Pănciu, o asociație pe care o socotim MODEL, și oricare altă formațiune sportivă din oraș, să zicem Știința sau Vulturul?

La Rapid, organizarea

și în cursă și în concursuri, toți acei — cu excepția lui Pănciu, cred „în cap”, au fost învinși: Mustățea de două ori, Ungureanu, Amzina, chiar la lungime Zaharia, au pierdut. Voi recunoaște că am învins cu ei. Am vrut să triumfăm cei care-și asumă riscul. Am cîștigat o dată cu Pănciu. Tactic — n-am dreptate, știu, omul trebuie să gîndească în cursă, și mai gîndească cursei — ales la cursele cursei — dar moral, îmi place și în mare departe cu acei care vor să cîștige, din cap în cap, alegînd cîteva minute a linie de destîn, urînd-o neabătut, suporînd consecințele triste, mai mult: cînoșcîndu-le dinaintea de fond, adică în cursele de seamă cel mai bine cu frîntările și duritatea vieții — îmi place această tactică morală. Ca să nu mai spun cît în și cu ei care vin „din urmă”.

Oricum, ca să înțelegem prezentul, pot anunța că de aici, de la fereastra casei mele aflată la etajul V, văd jos, pe stradă, un mare dreptunghi trasat cu cîrmidă roșie cu linii de tenis, și înțituit; „Terenul sînt Wimbledon”. E consecința săptămînală a lui Ilie și Țîr.

BELPHEGOR

FIESTA

E ciudat la cîtă melancolie, la cîte amintiri... la cît sentimentalism volat de lacrimă cheamă un sport atît de vîrșesc ca atletismul. Trei zile cît a durat fierea de Republică — tineri și bătrîni pasionați ai jocului au ofiț, au depănat scene dinainte de după război, au evacuat eroi și fapte de demult. De pe stadion, eram transportați la o masă a umbrelor. De vreo două-trei ori ni s-a vorbit de Bob Gutowski, în timp ce cîștigătoare cursei de 1500 m, celebra Nikolic, era confundată sub ochii noștri cu o anonimă... Nedreptățile care mîntea lacrimăoasă pînă la Atena dar ceam „car de reportaj” — în loc de o cameră — la proba de prăjină, mi se pare. Greșeam la prezent, camerele nu-l prea ascultau pe Popescu (plin de bunăvoință dar nu într-o formă de zile mari) ele se duceau „pe public” în loc să stea „pe Pănciu”, Popescu le sugera să ignore un 400 anonim, ele tot mai acolo alergau, — greșeam des la prezent, în schimb stăteam bine la trecut. Cumva, înțeleg: atletismul e sportul cel mai bătrîn, atletismul are amintiri, biografie și autobiografie cît fotbalul și rugbii la un loc. Clarke ne trimite la Zatopek, Zatopek la Nurmi, Nurmi ne aruncă în istorie, istoria în etern — e una din marile frumusești ale atletismului această luptă grozavă cu timpul; dar ea nu are sens, ea nu se naște decît din prezent și numai dacă prezentul e exaltant. Nu mă pot gîndi la Ludu decît dacă am în față un mare atlet pe garduri, azi, iar dacă prezentul e mizerabil — cum e cazul la greutăți — amintirea lui Gurdur nu are o valoare mai mare decît un oftat.

Or, în aceste trei zile, prezentul a fost — indiferent de „regia” lenesă și comentariile cu suflul dar nu înțelegătoare și cumiez — pasionant, captivant, la bine și la rău. Căci nu se

poate să nu fii captivat de o „serie” la 400 m plat efectuată în 61,4 secunde și în care ultimul clasat — clasat și în finală — termină cu 30 de metri în urma celorlalți! Se uită greu așa ceva. Dar la polul celălalt sînt momentele formidabile de duminică cu Papanikolou la 5,40 — cînd mi s-a părut că avea 5,50! —, cu acea triplă explozie simultană: 1,83 la înălțime — fete, 16,65 la triplu și 5,40 la prăjină, clipe pură de triumf omeșesc la care doar atletismul poate ajunge sfîșindul chiar pe Schnellinger în minutul 92, „momentul Pănciu”, greu credibil, în care un om sfidează cifra, adică legea atletică. Și ca să nu rămînem la momente, să trecem la un laitmotiv al întregii fieste, un laitmotiv dramatic: și în cursă și în concursuri, toți acei — cu excepția lui Pănciu, cred „în cap”, au fost învinși: Mustățea de două ori, Ungureanu, Amzina, chiar la lungime Zaharia, au pierdut. Voi recunoaște că am învins cu ei. Am vrut să triumfăm cei care-și asumă riscul. Am cîștigat o dată cu Pănciu. Tactic — n-am dreptate, știu, omul trebuie să gîndească în cursă, și mai gîndească cursei — ales la cursele cursei — dar moral, îmi place și în mare departe cu acei care vor să cîștige, din cap în cap, alegînd cîteva minute a linie de destîn, urînd-o neabătut, suporînd consecințele triste, mai mult: cînoșcîndu-le dinaintea de fond, adică în cursele de seamă cel mai bine cu frîntările și duritatea vieții — îmi place această tactică morală. Ca să nu mai spun cît în și cu ei care vin „din urmă”.

Am cîștigat o dată cu Pănciu. Tactic — n-am dreptate, știu, omul trebuie să gîndească în cursă, și mai gîndească cursei — ales la cursele cursei — dar moral, îmi place și în mare departe cu acei care vor să cîștige, din cap în cap, alegînd cîteva minute a linie de destîn, urînd-o neabătut, suporînd consecințele triste, mai mult: cînoșcîndu-le dinaintea de fond, adică în cursele de seamă cel mai bine cu frîntările și duritatea vieții — îmi place această tactică morală. Ca să nu mai spun cît în și cu ei care vin „din urmă”.

Oricum, ca să înțelegem prezentul, pot anunța că de aici, de la fereastra casei mele aflată la etajul V, văd jos, pe stradă, un mare dreptunghi trasat cu cîrmidă roșie cu linii de tenis, și înțituit; „Terenul sînt Wimbledon”. E consecința săptămînală a lui Ilie și Țîr.

BELPHEGOR

La Pănciu, promisiunea unei asociații model...

(Urmare din pag. 1)

apartine întreprinderii de transporturi auto. Însotitorul nostru, președintele Consiliului orașenc pentru educație fizică și sport, DUMITRU TEODORESCU, ne-a explicat că întreprinderea amintită reprezintă, din punct de vedere al dimensiunilor și capacităților organizatorice, mediul local cel mai indicat pentru experimentul unei asociații model.

Întreprinderea numără 320 de salarii, din care numai vreo 50, cei înapoi sau total opaci la ideea de câștig, nu sînt atrași în activitatea sportivă de masă. De remarcat este faptul că din numărul total al salariilor mai mult de jumătate — după ultimele cifre, 150 — sînt membrii susținatori ai Rapidului, coștizați ai asociației, plătiți fiecare, lunar, 10 lei în contul mișcărilor sportive.

În am rîuga să ne spunem în ce constă diferența dintre Rapid Pănciu, o asociație pe care o socotim MODEL, și oricare altă formațiune sportivă din oraș, să zicem Știința sau Vulturul?

La Rapid, organizarea

și în cursă și în concursuri, toți acei — cu excepția lui Pănciu, cred „în cap”, au fost învinși: Mustățea de două ori, Ungureanu, Amzina, chiar la lungime Zaharia, au pierdut. Voi recunoaște că am învins cu ei. Am vrut să triumfăm cei care-și asumă riscul. Am cîștigat o dată cu Pănciu. Tactic — n-am dreptate, știu, omul trebuie să gîndească în cursă, și mai gîndească cursei — ales la cursele cursei — dar moral, îmi place și în mare departe cu acei care vor să cîștige, din cap în cap, alegînd cîteva minute a linie de destîn, urînd-o neabătut, suporînd consecințele triste, mai mult: cînoșcîndu-le dinaintea de fond, adică în cursele de seamă cel mai bine cu frîntările și duritatea vieții — îmi place această tactică morală. Ca să nu mai spun cît în și cu ei care vin „din urmă”.

Oricum, ca să înțelegem prezentul, pot anunța că de aici, de la fereastra casei mele aflată la etajul V, văd jos, pe stradă, un mare dreptunghi trasat cu cîrmidă roșie cu linii de tenis, și înțituit; „Terenul sînt Wimbledon”. E consecința săptămînală a lui Ilie și Țîr.

BELPHEGOR